IN MEMORIAM

INGINERUL SERGIU PAȘCOVSCHI

1905—1990

Personalitate proeminentă a silviculturii românești, cadru didactic și cercetător remarcabil, S. Pașcovschi s-a făcut cunoscut printr-o prodigioasă activitate publicistică, timp de peste cincizeci de ani.

S-a născut la 8 (21) august 1905, la Akerman (fost Cetatea Albă, azi Belgorod Dnestrovskii în Republica Ucraina) unde a urmat școala primară și liceul. Părinții săi au fost învățătorul Pavel Pașcovschi și profesoara Elisabeta Pașcovschi. După obținerea bacalaureatului (în 1923) se înscrie (în 1925) la Facultatea de Silvicultură din București pe care o absolvește în 1930. Stagiul de inginer silvic îl efectuează la Direcția Silvică București (1931—1932) după care este numit asistent provizoriu la catedra de botanică a Facultății de Silvicultură din București. Se căsătorește cu Emilia Oprea. Din 1933 funcționează ca șef de ocol silvic la Rîmnicu Sărat (1933—1935), șef al Stațiunilor de cercetări silvice Gurghiu — Mureș (1935—1937) și Timișoara (1937—1949) unde este, concomitent și profesor la liceele silvice din aceste localități. Din 1949 este șef de laborator și apoi șef de secție (1950—1967) la Institutul de Cercetări și Experimentări Forestiere din București, de unde se pensionează în 1967. În acest timp este și conferențiar la Facultatea Muncitorească din Bucuresti (1951), profesor la Facultatea de Silvicultură din Cîmpulung Moldovenesc (1952) și apoi la cea din București 1953). A decedat la 2 august 1990, la București.

De o incontestabilă competență multilaterală, cu o cultură vastă și o practică de teren în numeroase regiuni ale țării, cu un profund spirit de observație și o neobosită pasiune, S. Pașcovschi a dăruit științelor silvice românești o operă impresionantă nu numai prin amploare (a scris cca 370 de articole, studii și cărți) dar, mai ales, prin multitudinea și profunzimea domeniilor abordate : silvoecologie și silvotehnică, tipologie și fitocenologie, cenocronologie, taxonomic și dendroecologie, ornitologie și ocrotirea naturii : este coautor la *Manualul inginerului forestier* (1955), *Tipurile de pădure din R.P.R.* (1958), *Le-*

genda hărții geobotanice a României la scara 1/600.000 (1959), *Pădurile României* (1966), *Vegetația lemnoasă din silvostepa României* (1967), *Bibliografia ornitologică a României* (1971) care sunt lucrări fundamentale în știința românească, iar cartea sa *Succesiunea speciilor forestiere* (1967) este o lucrare de interes cel puțin european. Semnătura lui S. Pașcovschi o regăsim, cu continuitate, timp de jumătate de veac (1928—1978), în paginile unor publicații de prestigiu ca: „Viața Forestieră", „Revista Pădurilor", „Carpații", „Analele I.C.E.F.", „Publicațiile I.C.F.S.", „Buletinul Științific" și „Comunicările Academiei R.S.R.", „Studii și Cercetări Științifice ale Academiei R.S.R.", „Vânătorul și Pescarul Sportiv" ș.a. Despre domeniile de cercetare în care a adus valoroase idei și observații noi sau soluții și propuneri de mare importanță practică vorbesc, de la sine, titlurile extrem de sintetice ale articolelor și studiilor ce le-a publicat (le enumărăm cronologic): *Tipologie și fitocenologie forestieră: Vegetația lemnoasă din (fostul județ) Rîmnicu Sărat* (1935), *din Munții Buzăului* (1936), *împrejurimile Gurghiului — Mureș* (1924), *Tipurile de pădure de la Casa Verde — Timiș* (1943), *Factorii istorico-geologici și compoziția pădurilor actuale* (1949), *Brădetele pure și de amestec* (1951), *Rolul hibridării naturale în succesiunea vegetației* (1950), *Molidișurile de altitudine mare* (1951), *Perspectivele tipologiei forestiere* (1951), *Relațiile intra — și interspecifice din fitocenozele forestiere* (1951), *Studiul silvostepei din Banat* (1952), *Tipurile de pădure de la Țigănești — Ciolpeni (Ilfov)* (1935), *dintre Siret și Ialomița* (1954), *dintre Dunăre și Ialomița* (1956); *din bazinul Putnei — Vrancea* (1955), *Importanța fitocenologică a florei de mull* (1955), *Studiul geobotanic al Băilor Olănești — Vîlcea* (1958), *Caracterizarea silvostepei din România* (1960), *Concepții asupra stațiunii forestiere în literatura silvică mondială* (1961), *Complexe de măsuri silvotehnice pentru tipurile de pădure din România* (1961), *Tipurile naturale de pădure din Delta Dunării* (1963), *Rezultate ale cercetării tipurilor de pădure artificiale și derivate* (1963), *Vegetația lemnoasă de pe Capul Dolosman — Dobrogea* (1964), *Pădurile de pe coastele Dunării din Dobrogea de Sud* (1975), *Studiul vegetației lemnoase din Delta Dunării* (1978).

Silvobiologie, ecologie, fenologie, teratologie, ocrotirea naturii, etnobotanică: Un exemplu de fascinație la frasin (1928), *Silvicultorii și protecția naturii* (1934), *Ocrotirea naturii* (1935—1937), *Înflorirea anormală la plantele de pădure* (1935—1949), *Gerurile și efectul lor asupra plantelor lemnoase* (1943), *Originea numelui molid* (1938), *Ecologia frasinului* (1946), *Uscarea stejarului* (1945), *Utilizarea hibrizilor în silvicultură* (1949), *Importanța ecotipurilor în silivcultură* (1950), *Asupra împăduririlor în stepă* (1953), *Proporționarea numărului de indivizi în cadrul speciei* (1954), *Raporturi între pădure și golul de munte* (1963), *Observații asupra unor escnte exotice* (1938—1941), *Lista plantelor exotice cultivate în România* (1951), *Îndrumări tehnice pentru cultura speciilor lemnoase exotice* (1954).

Taxonomie și corologie forestieră: Contribuții la flora dendrologică a României (1935—1936), *la flora Dobrogei de Sud* (1935), *Stațiuni de plante lemnoase din Ardeal* (1935—1954, *de la Nișcov — Buzău* (1937),

Hibrizi de Alnus (1938), *Completări la studiul speciilor de stejari* (1951), *Flora dendrologică de la Gurghiu — Mureș* (1954), *Contribuții floristice din Banat și Crișana* (1955), *Ecotipuri de Quercus* (1952), *Caracterele diferențiale ale stejarului brumăriu* (1955), *Specii de Salix de la Cîmpulung Moldovenesc — Suceava* (1955), *Mlaștini de turbă eutrofe de pe cursul inferior al Dîmboviței* (1959), *Semnalări de plante lemnoase din împrejurimile Bucureștilor (1964), Typha stenophylla în România* (1965), *Plante interesante de la Slănic Prahova (1975).*

Protecția pădurii, combaterea dăunătorilor: Atacul șoarecilor asupra unor arbori exotici (1942), *Contribuție la biologia fluturelui Lymantria dispar* (1945), *Observații asupra gândacilor de scoarță — Ipidae* (1949).

Ornitologie și biologia vânatului: Avifauna regiunii Sinaia — Predeal (1930), *Păsări rare* (1934), *Note ornitologice* (1935), *Vulturul pleșuv în captivitate* (1937), *Pasărea și omul* (1939), *Observații ornitologice în Retezat* (1940), *Ornitofauna din jurul Gurghiului* (1943), *Aria bizamului și perspectivele lui de înmulțire* (1954), *Păsări insectivore* (1955), *Mărirea arealului căprioarei* (1956), *Potârnichea* (1958), *Observații asupra unor păsări răpitoare* (1959), *Urmărind viața fazanului (1959), Din viața lipitorii — Caprimulgus europaeus* (1959), *Protecția vînatului migrator în timpul pasajelor* (1959), *Avifauna alpină a Carpaților* (1960), *Fauna cinegenetică din Delta Dunării* (1960), *Determinarea răpitoarelor după gheare* (1961—1962), *Observații ornitologice în București* (1961), *Contribuții la stabilirea epocilor de migrare la păsări* (1962), *Păsări cuibăritoare ce merită protecție specială* (1962), *Măsuri de protecția vânatului acvatic la cuibărit* (1965), *Contribuție la cunoașterea locurilor de iernat ale păsărilor acvatice din Delta Dunării și Litoralul românesc* (1965), *Pădurea și vânatul din câmpie, luncă, deal și munte* (1967), *Prezența speciei Motacilla lutea în România* (1968), *Din istoricul pătrunderii guguștiucului în România* (1969), *Fluctuații în compoziția specifică a avifaunei* (1969), *Asocieri la cuibărit între diferite specii de păsări* (1970), *Întâlniri cu vulpi* (1975).

Pentru tot acest neprețuit și uimitor tezaur științific, pentru neostenita sa pasiune în studierea pădurii românești, pentru prestigiul cu care a încununat silvicultura noastră, slujitorii ei ca și toți aceia care au învățat atât de multe din paginile scrise de Sergiu Pașcovschi îi păstrează acestuia o binemeritată prețuire.

D. MITITELU, N. BARABAȘ